

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 3 sierpnia 2026 r.

Poz. 750

OBWIESZCZENIE MINISTRA SPORTU I TURYSTYKI¹⁾

z dnia 23 czerwca 2026 r.

w sprawie modyfikacji kwalifikacji sektorowej „Realizowanie jednostek lekcyjnych z nauki i doskonalenia jazdy na snowboardzie”

1. Na podstawie art. 27 ust. 4 pkt 2 ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji (Dz. U. z 2024 r. poz. 1606) dokonuje się modyfikacji kwalifikacji sektorowej „Realizowanie jednostek lekcyjnych z nauki i doskonalenia jazdy na snowboardzie”, włączonej do Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji w drodze obwieszczenia Ministra Sportu i Turystyki z dnia 6 lipca 2022 r. w sprawie włączenia kwalifikacji rynkowej „Realizowanie jednostek lekcyjnych z nauki i doskonalenia jazdy na snowboardzie” do Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji (M.P. poz. 822), następnie uznanej za kwalifikację sektorową w drodze obwieszczenia Ministra Sportu i Turystyki z dnia 8 sierpnia 2024 r. w sprawie uznania dotychczasowej kwalifikacji rynkowej „Realizowanie jednostek lekcyjnych z nauki i doskonalenia jazdy na snowboardzie” włączonej do Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji za kwalifikację sektorową (M.P. poz. 769).

2. Opis kwalifikacji sektorowej w brzmieniu po modyfikacji stanowi załącznik do obwieszczenia.

Minister Sportu i Turystyki: *J. Rutnicki*

¹⁾ Minister Sportu i Turystyki kieruje działem administracji rządowej – kultura fizyczna, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 25 lipca 2025 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Sportu i Turystyki (Dz. U. poz. 1002).

Załącznik do obwieszczenia Ministra Sportu i Turystyki
z dnia 23 czerwca 2026 r. (M.P. poz. 750)

**OPIS KWALIFIKACJI SEKTOROWEJ „REALIZOWANIE JEDNOSTEK LEKCYJNYCH Z NAUKI I DOSKONALENIA JAZDY NA SNOWBOARDZIE”
PO MODYFIKACJI**

1. Nazwa kwalifikacji sektorowej

Realizowanie jednostek lekcyjnych z nauki i doskonalenia jazdy na snowboardzie

2. Poziom Polskiej Ramy Kwalifikacji przypisany do kwalifikacji sektorowej oraz odniesienie do poziomu Sektorowej Ramy Kwalifikacji

3 poziom Polskiej Ramy Kwalifikacji, 3 poziom Sektorowej Ramy Kwalifikacji w sektorze sport

3. Efekty uczenia się wymagane dla kwalifikacji sektorowej

Osoba posiadająca kwalifikację „Realizowanie jednostek lekcyjnych z nauki i doskonalenia jazdy na snowboardzie jest przygotowana do samodzielnego planowania, organizowania, prowadzenia i monitorowania jednostek lekcyjnych z nauki i doskonalenia jazdy na snowboardzie w oparciu o gotowe plany pracy, w ramach sportu dla wszystkich. Prezentuje podstawowe i średnio zaawansowane umiejętności jazdy na snowboardzie zgodnie z realizowanymi w Polsce programami nauczania. Przygotowuje konspekty zajęć, dobierając ćwiczenia do tematu zajęć i poziomu umiejętności uczestników zajęć oraz uwzględniając zmienność warunków atmosferycznych. Objaśnia i demonstruje ćwiczenia, nauczając jazdy na snowboardzie zgodnie z zasadami bezpieczeństwa i ochrony zdrowia, stosując zasady teorii i metodyki sportu dla wszystkich oraz wykorzystując narzędzia komunikacji i motywacji. W trakcie wykonywania zadań zawodowych realizuje działania edukacyjno-informacyjne oraz promuje aktywność fizyczną własną postawą. Monitoruje technikę jazdy i sposób wykonywania ćwiczeń przez uczestników zajęć. Podejmowane działania wykonuje w odniesieniu do wiedzy dotyczącej ogólnych założeń snowboardu jako sportu. Kontroluje własną pracę zgodnie z wytycznymi nadzorujących. Osoba posiadająca kwalifikację ponosi odpowiedzialność za jakość i bezpieczeństwo realizowanych zajęć.

Zestaw 1. Charakteryzowanie teoretycznych podstaw snowboardu

Poszczególne efekty uczenia się	Kryteria weryfikacji ich osiągnięcia
Charakteryzuje snowboard jako sport	– omawia historię snowboardu, – charakteryzuje snowboard jako formę rekreacji i sportu, – omawia techniki jazdy, – charakteryzuje podstawowe rodzaje sprzętu, zasady jego doboru, ustawienia i konserwacji, – posługuje się specjalistycznym słownictwem snowboardowym, – omawia zasady przeprowadzania imprez sportowo-rekreacyjnych w snowboardzie.
Charakteryzuje strukturę snowboardu jako sportu	– opisuje aktualną strukturę organizacyjną snowboardu w Polsce, – opisuje obowiązujący system szkolenia i nabywania kwalifikacji ze snowboardu w Polsce.

Zestaw 2. Opisywanie podstaw planowania i realizacji jednostek lekcyjnych z nauki i doskonalenia jazdy na snowboardzie	
Poszczególne efekty uczenia się	Kryteria weryfikacji ich osiągnięcia
Charakteryzuje zasady teorii i metodyki stosowane w planowaniu zajęć ze snowboardu	– omawia metody stosowane w realizacji zajęć, w tym metody nauczania ruchu, metody prowadzenia zajęć, – charakteryzuje środki stosowane w sporcie dla wszystkich, w tym ćwiczenia, środki metodyczne, środki dydaktyczne, w tym nowości technologiczne wspierające uczestnictwo w sporcie, – klasyfikuje formy stosowane w nauczaniu i doskonaleniu jazdy na snowboardzie: formy organizacyjne, formy porządkowe, – uzasadnia dobór form, środków i metod nauczania i doskonalenia jazdy na snowboardzie do różnicowanych potrzeb, możliwości i zainteresowań uczestników zajęć, jak również innych warunków (np. pogodowych, infrastruktury), – charakteryzuje strukturę zajęć oraz rozróżnia cele i zadania dla ich poszczególnych części, z uwzględnieniem specyfiki uczestników zajęć: płci, wieku, możliwości psychofizycznych, poziomu rozwoju motorycznego.
Omawia zasady bezpieczeństwa i ochrony zdrowia w prowadzeniu zajęć ze snowboardu	– omawia zasady bezpieczeństwa zawarte w dekalogu FIS (Fédération Internationale de Ski), – omawia zasady kodeksu instruktora, – omawia zasady zawarte w aktach prawnych dotyczących bezpieczeństwa i ratownictwa w górach i na zorganizowanych terenach narciarskich, – omawia zasady prawidłowej rozgrzewki przed jazdą na snowboardzie, – wymienia przeciwwskazania do uczestnictwa w zajęciach ze snowboardu, – wymienia najczęstszej występujące urazy i zagrożenia specyficzne dla uczestnictwa w zajęciach, – wymienia zasady profilaktyki zdrowotnej i bezpieczeństwa związanego z warunkami atmosferycznymi, – identyfikuje zagrożenia dla zdrowia i życia uczestnika zajęć wynikające z niewłaściwego wykorzystania przestrzeni i sprzętu, a także niewłaściwego prowadzenia zajęć, w tym doboru intensywności i trudności ćwiczeń.
Omawia zagadnienia psychospołeczne dotyczące uczestnictwa w zajęciach ze snowboardu	– omawia niezbędne elementy wstępnego wywiadu z uczestnikami zajęć przed ich rozpoczęciem, – omawia korzyści wynikające z uczestnictwa w zajęciach sportowych w kontekście psychospołecznego funkcjonowania człowieka, – omawia wpływ cech indywidualnych, w tym poziomu lęku, impulsywności i zapotrzebowania na stymulację, na wybrane kategorie ćwiczeń.

Zestaw 3. Planowanie jednostek lekcyjnych z nauki i doskonalenia jazdy na snowboardzie	
Poszczególne efekty uczenia się	Kryteria weryfikacji ich osiągnięcia
Przygotowuje ćwiczenia do zadanego tematu	– dobiera ćwiczenia do poziomu umiejętności każdego z uczestników zajęć, – planuje przebieg zajęć, uwzględniając elementy takie, jak: treści zajęć, dozowanie ćwiczeń, wykorzystanie miejsca ćwiczeń, ustawienie uczestników zajęć itd., – zapisuje ćwiczenia według schematu: nazwa ćwiczenia, opis pozycji wyjściowej, przebieg ruchu, z zachowaniem konsekwencji w stosowanej terminologii, – uwzględnia w zapisie ćwiczeń zmienność warunków atmosferycznych, – uwzględnia w zapisie ćwiczeń środki dydaktyczne (np. sprzęt) niezbędne do realizacji tematu zajęć.
Omawia zasady bezpieczeństwa, BHP pracy instruktora snowboardu	– charakteryzuje zakres praw i obowiązków zawodowych i odpowiedzialności zawodowej asystenta instruktora snowboardu, – omawia sposób prowadzenia zajęć zapewniający bezpieczeństwo instruktora, – opisuje zasady postępowania w razie wypadku na stoku.

Zestaw 4. Organizowanie i prowadzenie jednostek lekcyjnych z nauki i doskonalenia jazdy na snowboardzie	
Poszczególne efekty uczenia się	Kryteria weryfikacji ich osiągnięcia
Jeździ na snowboardzie na poziomie podstawowym	– demonstrowuje jedną technikę ślizgową, – demonstrowuje jedną technikę ciętą, – demonstrowuje jedną technikę jazdy tyłem, – demonstrowuje jedną technikę jazdy skrętem krótkim, – demonstrowuje jeden element techniki freestyleowej.
Organizuje zajęcia ze snowboardu	– weryfikuje adekwatność miejsca prowadzenia zajęć do celów i umiejętności uczestników zajęć, – dobiera środki dydaktyczne niezbędne do przeprowadzenia zajęć, – sprawdza stan techniczny środków dydaktycznych wykorzystywanych do przeprowadzenia zajęć, – sprawdza stan techniczny oraz prawidłowość doboru sprzętu uczestników zajęć w zależności od wieku, budowy ciała i umiejętności uczestników zajęć, – sprawdza przygotowanie uczestników do zajęć, pyta o samopoczucie, sprawdza ubiór, – przedstawia uczestnikom zajęć temat zajęć, – ustawia się względem grupy, umożliwiając wszystkim uczestnikom zajęć dobrą widoczność i słyszalność prezentowanych ćwiczeń, – prawidłowo ustawia uczestników zajęć podczas zajęć.

Prowadzi zajęcia ze snowboardu, stosując zasady teorii i metodyki	– omawia sposoby poruszania się na stoku i techniki jazdy, – demonstruje sposoby poruszania się na stoku i techniki jazdy, – demonstruje wykonanie ćwiczeń, – stosuje terminologię zgodną z realizowanymi w Polsce programami nauczania snowboardu, – przestrzega wykonania ćwiczeń zgodnie z zasadami symetrycznej nauki.
Nadzoruje przebieg zajęć z uczestnikami zajęć	– omawia z uczestnikami zajęć metody kontroli i oceny efektów przeprowadzanych zajęć, – monitoruje technikę jazdy i sposób wykonywania ćwiczeń przez uczestników zajęć, – przekazuje uczestnikom zajęć informację zwrotną dotyczącą techniki jazdy i sposobu wykonywania ćwiczeń, – koryguje technikę jazdy uczestników zajęć i sposób wykonywania ćwiczeń przez uczestników zajęć, – zmienia stopień trudności ćwiczeń lub zmienia ćwiczenia uczestnikom zajęć, reagując na ich potrzeby, – nadzoruje bezpieczne korzystanie ze sprzętu przez uczestników zajęć w czasie zajęć, – zapobiega występowaniu niebezpiecznych sytuacji.
Wykorzystuje narzędzia komunikacji i motywacji	– omawia zasady komunikacji dydaktycznej, – wita i żegna uczestników zajęć, – nawiązuje bezpośredni kontakt wzrokowy z uczestnikami zajęć, – informuje uczestników zajęć o postępach w wykonywaniu ćwiczeń, – mobilizuje uczestników zajęć do wysiłku fizycznego, w tym stosuje zachęty słowne, pochwały, zmiany intonacji głosu oraz podkreśla korzyści wynikające z ćwiczeń, – podsumowuje zajęcia, podkreśla zrealizowane cele oraz zachęca do udziału w kolejnych zajęciach.
Kontroluje własną pracę zgodnie z wytycznymi nadzorujących	– analizuje sposób prowadzenia zajęć przez siebie, – wskazuje sposoby korygowania prowadzenia zajęć na podstawie informacji zwrotnej od nadzorujących.
Zestaw 5. Promowanie zdrowego stylu życia poprzez aktywność fizyczną	
Poszczególne efekty uczenia się	Kryteria weryfikacji ich osiągnięcia
Realizuje działania edukacyjno-informacyjne w trakcie zajęć ze snowboardu	– wymienia wydarzenia związane z aktywnością fizyczną w zimie, – zachęca uczestników zajęć do prozdrowotnego spędzania czasu wolnego również poza zajęciami.
Promuje aktywność fizyczną poprzez własną postawę	– prezentuje odpowiedni poziom przygotowania motorycznego umożliwiający demonstrację wzorcowej techniki ćwiczeń w toku zajęć, – prezentuje profesjonalny wizerunek (np. na zajęcia zakłada odpowiedni strój, używa odpowiednio przygotowanego sprzętu, przestrzega zasad higieny i kultury osobistej), – dba o komfort uczestnika zajęć w czasie zajęć oraz jego pozytywne nastawienie do wysiłku fizycznego.

Zestaw 6. Przeciwdziałanie przemocy i dyskryminacji w sporcie	
Poszczególne efekty uczenia się	Kryteria weryfikacji ich osiągnięcia
Opisuje podstawowe pojęcia związane z przemocą i dyskryminacją w sporcie	– omawia pojęcie przemocy i jej rodzaje, w tym przemoc fizyczną, psychiczną, seksualną, równościową, ze szczególnym uwzględnieniem zachowań przemocowych względem zawodników i innych osób uczestniczących w sporcie, – wyjaśnia konsekwencje przemocy dla indywidualnego rozwoju psychofizycznego i funkcjonowania społecznego osób jej doświadczających oraz dla rozwoju sportu, – omawia znaczenie równego traktowania w sporcie oraz zarządzania sportem bez względu m.in. na płeć, rasę, pochodzenie etniczne, narodowość, religię, wyznanie, światopogląd, niepełnosprawność, wiek lub orientację seksualną – w kontekście rozwoju sportu oraz jego uniwersalnych wartości.
Opisuje podstawy przeciwdziałania przemocy i dyskryminacji w sporcie	– wymienia sposoby przeciwdziałania przemocy i dyskryminacji w sporcie, w tym przykładowe standardy ochrony zawodników i osób uczestniczących w sporcie, – wyjaśnia, czym jest język wolny od przemocy i znaczenie jego używania względem zawodników i innych osób uczestniczących w sporcie, – wymienia podstawowe przepisy prawa dotyczące ochrony przed przemocą oraz naruszaniem zasady równego traktowania; wyjaśnia konsekwencje prawne dla osób stosujących przemoc oraz naruszających zasady równego traktowania, – wymienia przykładowe instytucje i organizacje udzielające pomocy osobom po doświadczeniu przemocy lub dyskryminacji, ze szczególnym uwzględnieniem przemocy lub dyskryminacji w sporcie.

4. Ramowe wymagania dotyczące metod przeprowadzania walidacji, osób przeprowadzających walidację oraz warunków organizacyjnych i materialnych niezbędnych do prawidłowego i bezpiecznego przeprowadzania walidacji

Wymagania dotyczące metod przeprowadzania walidacji

W czasie procesu walidacji dopuszczalne jest stosowanie następujących metod:

- test teoretyczny,
- rozmowa z komisją walidacyjną, dalej zwaną „komisją”,
- wywiad swobodny,
- analiza dowodów i deklaracji,
- obserwacja w warunkach symulowanych (w rzeczywistych, naturalnych, w warunkach zimowych).

Część lub całość walidacji może być przeprowadzona za pomocą metody analizy dowodów i deklaracji.

Wymagania dotyczące osób przeprowadzających walidację

Walidacja prowadzona jest przed komisją. Komisja składa się z 3 osób, w tym przewodniczącego komisji.

Przewodniczący komisji łącznie spełnia następujące warunki:

- jest doktorem nauk o kulturze fizycznej,
- posiada dyplom trenera II klasy w snowboardzie wydany przed wejściem w życie ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o zmianie ustaw regulujących wykonywanie niektórych zawodów (Dz. U. poz. 829) lub posiada tytuł instruktora wykładowcy snowboardu,
- posiada co najmniej pięcioletnie doświadczenie w pracy dydaktycznej, w tym egzaminowaniu, w zakresie szkolenia instruktorów i trenerów snowboardu w Polsce,
- jest autorem lub współautorem minimum jednego opublikowanego programu szkolenia w snowboardzie,
- posiada doświadczenie w zakresie działań związanych z wdrażaniem Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji.

Każdy z pozostałych członków komisji musi łącznie spełnić następujące warunki:

- posiada dyplom magistra,
- posiada co najmniej stopień instruktora w snowboardzie,
- posiada co najmniej pięcioletnie doświadczenie w pracy dydaktycznej (w tym egzaminowaniu) w zakresie szkolenia instruktorów i trenerów snowboardu w Polsce.

Wymagania dotyczące warunków organizacyjnych i materialnych niezbędnych do prawidłowego i bezpiecznego przeprowadzenia walidacji

Walidacja składa się z 3 części:

Część 1. Teoretyczna – test teoretyczny. Dopuszczalne jest zastosowanie metody analizy dowodów i deklaracji.

Część 2. Praktyczna – obserwacja w warunkach symulowanych (w rzeczywistych, naturalnych, w warunkach zimowych). Dopuszczalne jest zastosowanie metody analizy dowodów i deklaracji. W trakcie części 2. walidacji weryfikowana jest umiejętność „Jezdzi na snowboardzie na poziomie podstawowym” będąca częścią zestawu efektów uczenia się nr 4. W trakcie weryfikacji tej umiejętności osoba przystępująca do walidacji musi zaprezentować dwa elementy techniki freestyleowej II stopnia systematyki zgodnie z opisami zawartymi w obowiązującym programie Stowarzyszenia Instruktorów i Trenerów Snowboardu (SITS) oraz co najmniej jedną inną technikę wymienioną w kryteriach weryfikacji. Warunkiem dopuszczenia osoby przystępującej do walidacji do 2. części weryfikacji jest zaliczenie części 1.

Część 3. Praktyczna – obserwacja w symulowanych rzeczywistych i naturalnych warunkach zimowych. Dopuszczalne jest zastosowanie metody analizy dowodów i deklaracji. W trakcie części 3. walidacji weryfikowane są wszystkie efekty uczenia się w zestawach 4 i 5 (prowadzenie jednostek dydaktycznych do II stopnia systematyki zgodnie z opisami zawartymi w obowiązującym programie SITS). Warunkiem dopuszczenia osoby przystępującej do walidacji do 3. części weryfikacji jest zaliczenie części 2.

Instytucja certyfikująca musi zapewnić odpowiednie warunki do przeprowadzenia 1. części weryfikacji. Organizacja sali musi umożliwiać każdej osobie przystępującej do walidacji samodzielną pracę.

Do przeprowadzenia 2. części weryfikacji niezbędne są:

- zorganizowany teren narciarski (przygotowany i zabezpieczony zgodnie z ustawą z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie i ratownictwie w górach i na zorganizowanych terenach narciarskich (Dz. U. z 2023 r. poz. 1154)), tj. stok narciarski o wymiarach: długość minimum 800 m, szerokość minimum 40 m; fragment minimum 300 m o nachyleniu 15–20° oraz fragment minimum 300 m o nachyleniu ok. 35–40°,
- wyciąg narciarski,
- boks o wymiarach: szerokość minimum 20 cm, długość minimum 400 cm,
- skocznia o wymiarach: wysokość progu minimum 1 m, długość części płaskiej minimum 4 m.

Do przeprowadzenia 3. części weryfikacji niezbędne są:

- półko ćwiczebne, przygotowane i zabezpieczone zgodnie z ustawą z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie i ratownictwie w górach i na zorganizowanych terenach narciarskich, o wymiarach: długość minimum 200 m, szerokość minimum 30 m, o nachyleniu 15–20°,
- wyciąg narciarski.

Instytucja certyfikująca jest zobowiązana do zapewnienia zabezpieczenia GOPR/TOPR.

Instytucja prowadząca walidację musi zapewnić bezstronną i niezależną procedurę odwoławczą, w ramach której osoby uczestniczące w procesie walidacji i certyfikacji mają możliwość odwołania się od decyzji dotyczących przebiegu walidacji, w szczególności decyzji kończącej walidację. W przypadku negatywnego wyniku walidacji instytucja prowadząca walidację jest zobowiązana przedstawić uzasadnienie decyzji.

Instytucja prowadząca walidację musi zapewnić wsparcie osobie przystępującej do walidacji w zakresie identyfikowania oraz dokumentowania posiadanych efektów uczenia się. Zbiór dokumentów niezbędnych do przeprowadzenia analizy dowodów osoby przystępującej do walidacji muszą przekazać do instytucji przeprowadzającej walidację w terminie określonym przez tę instytucję.

Dodatkowe informacje na temat ramowych wymagań dotyczących walidacji

Doradca walidacyjny:

- stosuje metody i narzędzia pomocne przy identyfikowaniu i dokumentowaniu kompetencji,
- zna zasady weryfikacji dowodów na osiągnięcie efektów uczenia się,
- przestrzega wysokich standardów etyki zawodowej,
- zna wymagane efekty uczenia się oraz kryteria weryfikacji ustalone dla tej kwalifikacji sektorowej,
- zna metody i narzędzia stosowane w celu zweryfikowania wymaganych efektów uczenia się dla tej kwalifikacji sektorowej.

5. Warunki, jakie musi spełniać osoba przystępująca do walidacji

Do walidacji może przystąpić osoba, która:

- ukończyła 18 lat,
- przedstawi dokument potwierdzający ukończenie szkoły średniej lub średniej branżowej,
- przedstawi oświadczenie o niekaralności związanej z wykonywaniem działalności zawodowej w obszarze objętym kwalifikacją,
- przedstawi orzeczenie lekarskie o braku przeciwwskazań do uprawiania snowboardu.

6. Inne, poza pozytywnym wynikiem walidacji, warunki uzyskania kwalifikacji sektorowej

Brak innych, poza pozytywnym wynikiem walidacji, warunków uzyskania kwalifikacji sektorowej.

7. Okres ważności certyfikatu kwalifikacji sektorowej oraz warunki przedłużenia ważności

Certyfikat ważny jest 3 lata. Warunkiem przedłużenia certyfikatu jest obowiązek odbycia kursu unifikacyjnego organizowanego przez instytucję certyfikującą lub podmioty przez nią upoważnione, w celu aktualizacji efektów uczenia się określonych w tej kwalifikacji sektorowej.

8. Dodatkowe warunki, które muszą spełniać podmioty ubiegające się o uprawnienie do certyfikowania na podstawie art. 41 ust. 1 ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji

O uprawnienie do certyfikowania niniejszej kwalifikacji może ubiegać się podmiot, który spełnia co najmniej jeden z poniższych warunków:

- jest wnioskodawcą włączenia niniejszej kwalifikacji do Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji,
- posiada co najmniej 5-letnie doświadczenie w prowadzeniu szkoleń ukierunkowanych na osiąganie efektów uczenia się zdefiniowanych dla niniejszej lub innych kwalifikacji snowboardowych włączonych do Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji,
- posiada co najmniej 5-letnie doświadczenie w prowadzeniu walidacji efektów uczenia się zdefiniowanych dla niniejszej lub innych kwalifikacji snowboardowych włączonych do Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji.

9. Termin dokonywania przeglądu kwalifikacji, z uwzględnieniem terminu, o którym mowa w art. 27 ust. 1 ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji

Nierazdziej niż raz na 10 lat